

W numerze między innymi :

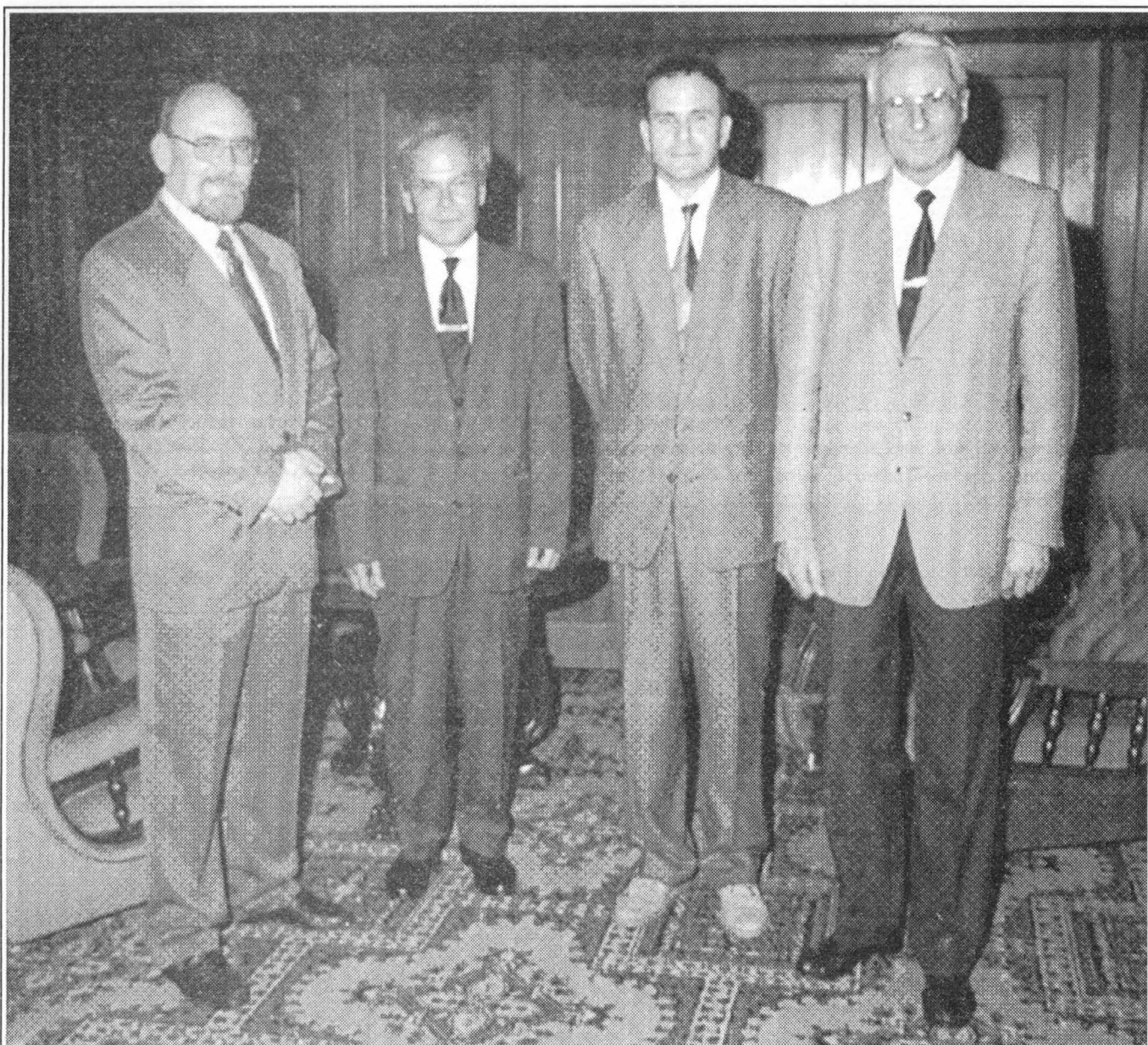
☐ Programy uroczystości inauguracyjnych s. 3	☒ Umowa o współpracy z Monachium s. 6
☐ Chór Politechniki w Ameryce s. 4	☐ Stypendia z MEN s. 6
☐ Gry matematyczne w Paryżu s. 5	☐ Oferty Szkoły Francuskiej s. 7

Przyzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Nr 77

wrzesień 1996

Zmiana warty

Nowe władze Politechniki Wrocławskiej panują na Uczelni od 1 września. Jego Magnificencja prof. Andrzej Mulak (drugi od lewej)

i trzech prorektorzy: Prorektor ds. Ogólnych dr Lubomir Jankowski, Prorektor ds. Nauczania prof. Lucjan Jacak i Prorektor ds. Nauki prof. Jerzy Zdanowski widoczni są na tle gabinetu rektorskiego w chwili przekazywania władzy, w ostatnim dniu minionej kadencji.

Patrz także – str. 3.

R O Z M A I T O Ś C I

ZNOWU MNIEJ PIENIĘDZY?

Sejmowa komisja budżetowa proponuje, by w przyszłym roku nie stosować podwyższonej, 50-procentowej stawki uzyskania przychodu w przypadku działalności o charakterze twórczym. Jeżeli to rozwiązanie zostanie przyjęte przez Sejm, pracownicy Politechniki Wrocławskiej utracą korzyści, które uzyskali w 1996 roku w wyniku starań JM Rektora Andrzeja Wiszniewskiego. Z końcem minionego roku akademickiego udało się otrzymać z Izby Skarbowej oficjalne stanowisko Ministerstwa Finansów. Na jego podstawie Senat PWr na lipcowym posiedzeniu podjął uchwałę, w myśl której 70% wynagrodzenia nauczycieli akademickich i 40% wynagrodzenia zasadniczego bibliotekarzy dyplomowanych i dyplomowanych pracowników dokumentacji i informacji naukowej oraz pracowników naukowo-technicznych stanowi wynagrodzenie za czynności będące przedmiotem prawa autorskiego. (Sprawę tę przedstawiliśmy w 76 numerze „Pryzmatu”).

JUBILEUSZ

6 września odbył się jubileusz 30-lecia wrocławskiego Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN. W programie obchodów były trzy referaty przedstawiające pradzieje, wieki średnie i dzień dzisiejszy Instytutu wygłoszone przez prof. Kazimierza Łukasiewicza, prof. Jana Klamuta i

dyrektora INTiBS prof. Józefa Szajda. Wręczono odznaczenia i jubileuszowe nagrody Instytutu, otwarto okolicznościową wystawę i nadano tytuły Profesorów Honorowych INTiBS profesorom Johannesowi Zittartowski i Frankowi Steglichowi. Uczestniczący w obchodach jako zaproszony gość JM Rektor Andrzej Mulak zapowiedział poszerzenie współpracy z tą znaną i cenioną placówką naukową.

NAUKA WROCŁAWSKA

Ukazał się 5–6 numer (maj–czerwiec) Biuletynu Informacyjnego Oddziału Polskiej Akademii Nauk we Wrocławiu „Nauka wrocławska”. Jak zwykle zawiera on bogate kalendarium życia naukowego, informację o zrzeczeniu Europejskich Akademii Nauk ALLEA, o udziale naukowców w programie „Strategia dla Wrocławia” i korzystnych przemianach w Wydawnictwie Ossolineum. Można się tu też zapoznać z omówieniem szczegółowych referatów i wykładów wygłoszonych w ostatnich miesiącach; tym razem dotyczą one nadprzewodnictwa wysokotemperaturowego i choroby Alzheimera.

WIZYTA PROFESORA BANATHYEGO

W dniu 23 września Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej udostępniła w sali 144 A1 wystawę własnych publikacji z dziedziny informatyki, a wśród nich dwóch ksią-

żek prof. Beli H. Banathyego: „Systemowa wizja edukacji” i „Projektowanie systemów edukacji”. Można było nabyć te książki po cenie promocyjnej. Prezentacja uświetniła program wizyty prof. Banathyego, prezesa International Federation of Systems Research. Wybitny gość wziął udział w seminarium na temat systemów edukacyjnych ukierunkowanych ku przyszłości. Współorganizatorami byli: JM Rektor PWr., Polskie Towarzystwo Systemowe i Oficyna Wydawnicza PWr. Więcej szczegółów zamieścimy w następnym numerze.

FORUM FRANCUSKO-POLSKIE

JM Rektor prof. Andrzej Mulak wziął udział w odbywającym się od 11 września w Warszawie samorządowym Forum Francusko-Polskim. Sesja miała szczególnie uroczysty charakter ze względu na obecność prezydentów obu krajów.

PUBLIKACJE

Ukazał się jednolity tekst Statutu Politechniki Wrocławskiej odpowiadający stanowi przepisów z 31 maja 1996 r. W dziewięciu rozdziałach znaleźć można informację o strukturach organów uczelni, aktualne regulacje dotyczące trybu wyborów oraz przepisy określające prawa i obowiązki pracowników i studentów.

Opublikowano też uchwały Senatu z ostatniej kadencji (1993-1996).

DZIEŃ SYBIRAKA

W dniu 17 września odbyła się w auli Gmachu Głównego uroczystość z okazji Dnia Sybiraka. Gośćmi obchodów byli JM Rektor prof. Andrzej Mulak i biskup Józef Pazdur.

Z rączki do rączki

Piątek 30 sierpnia był ostatnim dniem urzędowania JM Rektora Andrzeja Wiszniewskiego i zespołu jego współpracowników. Tego dnia, o godzinie 15 odbyło się przekazanie symbolicznego klucza do bram (a może serca?) Politechniki Wrocławskiej. Na zdjęciach uwieczniono tę chwilę. (Przekazanie insygniów władzy będzie elementem uroczystości inauguracji roku akademickiego w dniu 1 października.)

Uczestnikami spotkania byli także prorektorzy kończący i rozpoczynający kadencję oraz pani dyrektor Gabinetu Rektora dr Małgorzata Pawłowska, pani Kwestor mgr Celina Palczak i dyrektor administracyjny mgr Andrzej Kaczkowski.

Zanim będziemy mogli przedstawić bliżej naszym Czytelnikom władze Uczelni, zamieszczamy najważniejszą informację:

W przeciwieństwie do prof. Andrzeja Wiszniewskiego prof. Andrzej Mulak obchodzi imieniny w maju!

PROGRAM UROCZYSTOŚCI INAUGURACYJNYCH ROKU AKADEMICKIEGO 1996/97 W AULI GMACHU GŁ. PWR

(początek godz. 12.⁰⁰)

- Uroczyste przekazanie insygniów władzy rektorskiej
- Przemówienie inauguracyjne
Rektora prof. zw.dr hab.inż. Andrzeja Mulaka
- Immatrykulacja studentów
- Wykład inauguracyjny
prof. zw. dr hab. Aleksandra Werona
„Inżynieria finansowa i hipoteza fraktalnego rynku papierów wartościowych”

Uroczystość uświetni występ Chóru Politechniki Wrocławskiej pod dyrekcją Piotra Ferensowicza

* * *

Inauguracja środowiskowa, której głównym organizatorem będzie AWF, odbędzie się w dniu 4 października w Auli Leopoldinie.

PROGRAM INAUGURACJI ROKU AKADEMICKIEGO 1996/97 NA UNIWERSYTECIE WROCŁAWSKIM W DNIU 1 PAŹDZIERNIKA 1996

- godz. 8.30 - Msza św. w intencji środowiska akademickiego
Kościół Uniwersytecki pl. Uniwersytecki 1
- godz. 10.00 - Uroczysta inauguracja, Aula Leopoldyńska
Uniwersytetu Wrocławskiego pl. Uniwersytecki 1
 - Sprawozdanie JM Rektora Prof. dra hab. Romana Dudy za rok 1995/96
 - Wręczenie nagród Ministra Edukacji Narodowej
 - Immatrykulacja studentów I roku
 - Wystąpienie przedstawiciela studentów
 - Wykład inauguracyjny prof. dra hab. Lucjana Sobczyka, członka rzeczywistego PAN, *„Granice poznania w oczach chemików”*
 - Gaudeamus
- godz. 17.00 - Koncert – Aula Leopoldyńska

AMERICAN SUMMER CONCERT TOUR '96"

AKADEMICKIEGO CHÓRU POLITECHNIKI WROCLAWSKIEJ
(29 czerwca - 1 sierpnia 1996 r.)

Motto

„Ameryka jest ogromna. Jest nieogarniona;
w Ameryce jest zawsze dalej, niżby się zdawało.
I to jest taka zwykła – niezwykła prawda.
Najbardziej dojmującym doświadczeniem
było doznanie przestrzeni – otwartej, nieskończonej,
pochłaniającej i niemożliwej do przebycia”.

Kazimierz Braun

Jedyną w swoim rodzaju podróż koncertową do USA, trwającą 34 dni, liczącą ponad 12 tys. km, przebiegającą przez 15 stanów i obfitującą w rozliczne występy oraz przeróżne atrakcje turystyczne czy krajoznawcze – odbył chór naszej Uczelni pod dyr. Piotra Ferensowicza, w którego 47-osobowym mieszanym składzie znaleźli się także znakomici wrocławscy soliści: Iwona Klein-Polak (sopran) i Jarosław Zawartko (bas).

To wspaniałe i trudne zaiste do przecenienia tournée, którego głównym celem był udział naszego zespołu w IV Międzynarodowym Festiwalu Chóralnym w Missouli, w dalekiej Montanie pośród Gór Skalistych, rozpoczęło się i zakończyło w Nowym Jorku, ale pomyślane zostało tak, iż zarówno w drodze na festiwal jak i z festiwalu, wszędzie tam gdzie dane nam było zatrzymywać się – dawaliśmy koncerty. W sumie było ich 21, w tym w ramach festiwalu 6 obowiązkowych – nie licząc naturalnie śpiewów improwizowanych *ad hoc*, spontanicznych, rozweselających i umilających kontakty z otoczeniem na całej trasie podróży. I gdyby nie podwójny pech już w pierwszym dniu (znaczne opóźnienie pakistańskiego samolotu, którym przylecieliśmy z Europy oraz awaria autokaru zaraz po wyjeździe z lotniska JFK w Nowym Jorku), to tych koncertów byłoby więcej, gdyż właśnie z powodu owych nieprzewidzianych komplikacji technicznych pierwsze występy w dniu 30 czerwca w Stamford (Connecticut) nie doszły do skutku tak jak pierwotnie zaplanowano.

Lecz już od Bostonu (Massachusetts), gdzie w dniu 1 lipca w polskim kościele św. Stanisława, naszej niegdyś etnicznej dzielnicy Chelsea, zainaugurowaliśmy niezwykle okazałym – przygotowanym przez Moniuszkowskie Towarzystwo Muzyczne – koncertem tę cudowną „AMERICAN SUMMER CONCERT TOUR '96”, wszystko przebiegało bez zakłóceń, zgodnie z marszrutą i założonym harmonogramem występów.

Nasza droga *WEST* pobiegała dalej w głąb tego stanu do Amherst College i pobliskiego South Deerfield, później do Buffalo – Cheektowaga i nad Niagarę w stanie New York, a pierwszy tydzień zakończył się kolejnymi koncertami w Ohio w metropolii Cleveland i okolicznych miasteczkach Lakewood oraz Medina. Tu warto nadmienić, że oprócz występów w 2 świątyniach katolickich daliśmy również koncert podczas osobliwego nabożeństwa niedzielnego celebrowanego przez kobietę – kapłankę z grupą wiernych świeckich lokalnego kościoła „Lakewood Christian Church”.

Etapy podróży drugiego tygodnia rozpoczęliśmy od występów w Detroit – Hamtramck (Michigan), gdzie ponadto dane nam było zwiedzać słynny w Ameryce polonijny ośrodek pielgrzymkowy przy Katolickim Seminarium i Centrum Naukowym Orchard Lake. Przez kolejne dwa dni, tylko z programem turystycznym, byliśmy gośćmi jednej z najgłośniejszych sekt wyznaniowych – Mormonów – zamieszkujących m.in. okolice Toledo na północnym zachodzie Ohio. Stamtąd zaś na następne 3 dni występów udaliśmy się do niekoronowanej stolicy Polonii amerykańskiej – Chicago (Illinois), czyli, jak mówią dokładnie zorientowani demografowie – największego „polskiego” miasta świata (podobno wśród 9 mln całego Chicagolandu, dominującej metropolii środkowego zachodu USA, jest ok. 1,6 mln Polaków).

Trzeci, najważniejszy, tydzień naszej amerykańskiej eskapady rozpoczął się wczesnym rankiem w poniedziałek 15 lipca jazdą non stop przez 2 dni i 1 noc na trasie Chicago – Missoula. Konieczność prze-

brnięcia „jednym skokiem” przez ten uciążliwy etap podyktowana była terminem rozpoczęcia festiwalu, zasadniczego celu – jak wspominałem – naszego przyjazdu do USA, na który nie mogliśmy się w żadnym wypadku spóźnić.

Rozpoczęcie IV Międzynarodowego Festiwalu Chóralnego hucznie i entuzjastycznie obwieszczano tubylcom i wszystkim przybyłym już od samego rana w środę 17 lipca, a przypieczetowano ostatecznie tego dnia wieczorem podczas *opening ceremony* według formuły gigantycznego koncertu – pikniku w missoulańskim Bonner Park przy miejscowym University of Montana.

Uniwersytet ten (podobno jeden z czterech najpiękniej położonych uniwersytetów amerykańskich) był – obok stowarzyszenia muzycznego The Missoula Mendelssohn Club – głównym organizatorem tej międzynarodowej imprezy, jako że jej inicjatorem i animatorem w jednej osobie jest prof. Donald Carey, muzykolog, znany dyrygent, wybitny naukowiec tej uczelni, legitymujący się znacznym dorobkiem oraz niemalym doświadczeniem menedżerskim.

Festiwal missoulański od początku swego istnienia (1987) ma formułę wyłącznie prezentacyjno-przeglądową i nie jest konkursem. Nie ma więc nagród, a wykonawcy nie podlegają ocenie jury. To oczywiście rzutuje na jego charakter formalny, lecz bynajmniej nie obniża rangi i prestiżu artystycznego. Zespoły uczestniczące, których było w tym roku aż 17 (z Ameryki Północnej: „The Ukrainian Male Chorus of Edmonton” – Canada; „The Oldest Continuous Male Chorus in the Pacific Northwest” – Washington State; „The Montana Chorale” – Montana State; „The Missoula Symphony Chorale” – Montana State; „The Missoula Youth Choir” – Montana State; „String Orchestra of the Rockies” – Montana State; „The Missoula Mendelssohn Club” – Montana State; z Ameryki Południowej: „Musica Libre” – Cordoba Argentyna; z Azji: „The Hong Kong Children’s Choir” – Hong Kong; „The Seoul Ladies’ Singers” – Korea Południowa; „The Philharmonic Chorus” – Singapur; „The Taipei County Teachers’ Choir” – Tajwan; „The Wattana and B.C.C. Combined Choir” – Tajlandia; z Australii i Oceanii: „The Ambassador Choir” – Palmerston North Nowa Zelandia; z Europy: „The Tiroler Kammerchor Wrgl” – Austria; „The Children’s Choir of Wallonia” – Belgia; „The Wrocław Technical University Choir” (Akademicki Chór Politechniki Wrocławskiej – Polska) – dobrane, jak wskazuje powyższe zestawienie, w sposób niezwykle urozmaicony, prezentowały maksimum swych umiejętności wykonawczych oraz innych (jak balet czy scenki parateatralne), możliwości estradowych, wykonując z reguły bardzo ciekawy i różnorodny repertuar. Zdawano sobie przy tym sprawę z faktu, iż wszyscy są bacznie obserwowani przez wszystkich, a zwłaszcza oceniani przez słuchaczy uniwersyteckiego seminarium drygencckiego, w którym uczestniczyło – oprócz drygentów chórów występujących – także wielu profesjonalnych muzyków, gości festiwalu z całej Ameryki. Zresztą na rzeczywisty poziom artystyczny festiwalu zasadniczy wpływ ma odbiór muzyki przez jej słuchaczy, a o wrażliwości i kulturze muzycznej publiczności różnych festiwali w Ameryce można – o czym wiadomo powszechnie – wyrażać się tylko w samych superlatywach ponieważ to zasobne we wszelkie dobra materialne i pozbawione poważniejszych trosk społeczeństwo postindustrialne z niezwyklej pasją uprawia wszelkie dziedziny sztuki, a zwłaszcza muzykuje na różne sposoby...

Festiwal trwał 5 dni, a jego kulminacją w czwartym dniu był koncert finałowy z udziałem wszystkich zespołów uczestniczących – zorganizowany w hali sportowej Adams Field House University of Montana Campus, gdzie przybyło 10 tys. słuchaczy. W piątym dniu imprezy, w niedzielę 21 lipca, po koncertach rannych w kościołach – festiwal zakończył się kilkugodzinnym biesiadnym spotkaniem pozebnym wszystkich ze wszystkimi, zorganizowanym w bajecznym plenerze górskim nad jeziorem Seeley Lake w prywatnym skansenie – muzeum pionierów Dzikiego Zachodu Wapiti Lodge, będącego własnością lokalnego multimilionera.

Dla nas szybciej niż dla pozostałych nastął czas odjazdu i już o północy wyjechaliśmy z Missouli obierając kierunek *EAST!* Przed następnym koncertem wieczornym w dniu 22 lipca mieliśmy zaplanowaną największą – oprócz Niagary – atrakcję turystyczną całej podróży do USA, wycieczkę do Yellowstone National Park w stanie Wyoming. Ten słynny z niezliczonych gejzerów, jezior okolonych zaśnieżonymi górami, posępnych lasów ze stadami wolno żyjących bizonów i wielu innych gatunków dzikich zwierząt wchodzących

wprost pod koła pojazdów i na kempingi turystów – jest jednym z autentycznych cudów natury, przyciągającym rzesze turystów z całego świata.

Co nieco zmęczeni ponad 18-godzinna jazdą, ale pod wrażeniem niezapomnianych krajobrazów i zwierząt, dotarliśmy w porę na pierwszy w drodze powrotnej koncert w Billings, wjeżdżając ponownie do Montany. Nazajutrz, już wypoczęci, obejrzawszy dokładnie to największe w tym stanie miasto z rozległego płaskowyżu górującego nad nim – posłaliśmy ostatnie, nostalgiczne spojrzenia w kierunku ośnieżonych szczytów Gór Skalistych zamykających horyzont od południa i zachodu... Hen za tymi górami pozostał Yellowstone Park i tak bliska, choć już tak odległa Missoula.

Potem z wolna zjechaliśmy z płaskowyżu w dolinę Yellowstone River i transkontynentalnym highwayem Nr 94 biegnącym wzdłuż rzeki dobrych kilkaset kilometrów udaliśmy się na spotkanie z następną przygodą: „królową prerii” – Północną Dakotą, gdzie w miasteczku Dickinson mieliśmy dwudniowy pobyt i koncert plenerowy. Po drodze mieliśmy krótkie postoje w Golden Valley, w urzekającym pejzażu kolejnych cudów natury: Narodowego Parku Krajobrazowego im. T.Roosevelta, który „nasz” highway Nr 94 przecinał dokładnie na pół.

Po bezkresnych równinach Północnej Dakoty następne etapy podróży w takim samym układzie dwudniowych postojów z koncertami wypadały odpowiednio: w Minneapolis (Minnesota); Milwaukee (Wisconsin) i Dayton (Ohio) – gdzie daliśmy ostatni, pożegnalny koncert w pobliskim miasteczku Urbana.

Z Dayton pozostała nam już tylko pospieszna jazda przez 16 godzin wprost na lotnisko JFK w Nowym Jorku. Niestety tę największą metropolię Ameryki mogliśmy podziwiać jedynie przez ostatnie 3 godziny i tylko z okien autokaru. Po czym tuż przed północą, 30 lipca, odlecieliśmy z powrotem egzotyczną linią lotniczą Pakistan Airlines do Europy, by ostatecznie dotrzeć do Wrocławia w czwartek, 1 sierpnia...

A co w konkluzji? Oczywiście po tak wspaniałej podróży można by snuć i mnożyć najrozmaitsze oceny, refleksje czy konstatacje. Wszak ta eskapada, okupiona nie małym wysiłkiem całego zespołu, w każdym z nas pozostawiła wspomnienia i wywarła niezatarte piętno. Na nic jednak nie zdałby się choćby i największy zbiorowy wysiłek, wola czy determinacja chórzystów, gdyby wśród sympatyków zespołu nie znaleźli się prawdziwi, bezinteresowni entuzjaści przedsięwzięcia. A tacy ludzie się nie tylko znaleźli, ale przede wszystkim wyciągnęli do nas pomocną dłoń. I choć – poza pełną życzliwością władz Uczelni oraz niewielkim wsparciem Urzędu m. Wrocławia, a także firmy PZU S.A. – po stronie polskiej nie było żadnego sponsora ani żadnej znaczącej pomocy materialnej, to jednak wśród Polonii amerykańskiej czy zwykłych Amerykanów – ludzi wspomagających nas było co nie miara! I to właśnie dzięki tym wszystkim ludziom dobrej woli – to tournée mogło urzeczywistnić się w tak przebogatym i porywającym kształcie. Niech mi tedy wolno będzie w tym krótkim podsumowaniu przywieść ich wszystkich jeszcze raz na pamięć i jeszcze raz, w imieniu całego chóru, wyrazić naszą najgłębszą wdzięczność. Sądzę ponadto, iż można śmiało stwierdzić, że tą podróżą koncertową po Ameryce chór nasz dowiódł po raz kolejny, iż jest bez wątpienia najwartościowszą wizytówką artystyczną naszej Uczelni i jej muzycznie uzdolnionej młodzieży, która swą sztukę wokalną uprawia z potrzeby serca, dla samej radości śpiewania w grupie, wspólnej przygody duchowej i samodoskonalenia się w kreatywnym działaniu. Zaś wszędzie tam, z dala od kraju, gdzie dane mu jest na najpoważniejszych, międzynarodowych imprezach kulturalnych reprezentować swą Alma Mater, miasto i ojczyznę – potrafi to zrobić dobrze, z wyczuwaniem realiów, z pełnym emocjonalnym zaangażowaniem, porywając słuchaczy i przekonując ich do siebie.

Na koniec chcę podkreślić, że podróżą tą Akademicki Chór Politechniki Wrocławskiej pięknie i chlubnie wpisał się w Jubileusz 50-lecia chóralistki studenckiej w powojennym Wrocławiu, która nierozzerwalnie wiąże się z naszą Uczelnią, a tradycje której przejął i kontynuuje z nadzwyczajnym powodzeniem od lat...

Kolejny sukces polskiej reprezentacji międzynarodowych zawodach matematycznych w Paryżu

Trójka z Wrocławia

W dniach 30 i 31 sierpnia 1996 r. odbył się w Paryżu na Uniwersytecie Leonarda da Vinci, położonym w dzielnicy La Defense, finał jubileuszowych X Międzynarodowych Mistrzostw Francji w Grach Matematycznych i Logicznych, którego organizatorem była Francuska Federacja Gier Matematycznych.

W finale tym wzięło udział ogółem 349 zawodników - 300 w konkursie głównym i 49 w konkursie równoległym - z Belgii, Francji (najliczniejsza grupa), Luksemburga, Polski, Szwajcarii, Tunezji i Włoch. Polska reprezentacja składała się z 16 zawodników i zawodniczek wyselekcjonowanych w trakcie trzyetapowych eliminacji, których finał z udziałem 226 zawodników miał miejsce 11 maja br we Wrocławiu.

Zawodnicy byli podzieleni na 7 kategorii wiekowo-zawodowych:
 CM - uczniowie kl.III i IV SP,
 C1 - uczniowie kl.V i VI SP,
 C2 - uczniowie kl.VII i VIII SP,
 L1 - uczniowie szkół średnich,
 L2 - uczniowie szkół pomaturalnych i studenci,
 GP - szeroka publiczność,
 HC - osoby zawodowo zajmujące się matematyką i finaliści Olimpiady Matematycznej.

A oto skład polskiej reprezentacji i uzyskane wyniki w poszczególnych kategoriach i konkursach finału (licznik ułamka wskazuje zajęte miejsce, a mianownik liczbę zawodników):

- Leszek JURKOWSKI CM (1/6 konkurs równoległy)
SP nr 8, kl.4a POLICE
- Tomasz STAŃCZAK CM (13/48 konkurs główny)
SP nr 345, kl.4b WARSZAWA
- Klaudia STADNICKA CM (29/48)
PSP „Talent” kl.4 ŁÓDŹ
- Wojciech CZERWIŃSKI C1 (1/52 konkurs główny)
SP nr 162 kl.5d WARSZAWA
- Małgorzata BANYŚ C1 (5/52)
SP nr 37 kl. 6g WROCLAW
- Krzysztof CHYLIŃSKI C1 (29/52)
SP nr 101 kl. 5a ŁÓDŹ
- Tomasz CZAJKA C2 (6/46 konkurs główny)
SP nr 10 kl.8b STALOWA WOLA
- Łukasz LEW C2 (8/46)
SP nr 3 kl.8 ZIELONA GÓRA
- Anna STYRCZ C2 (15/46)
SP nr 2 kl.7d KIELCE
- Tomasz JANISZ L1 (17/48 konkurs główny)
Gdańskie Lic.Autonom. kl.4 GDAŃSK
- Michał JAKUBCZYK L1 (28/48)
NLO kl.4a KIELCE
- Paweł KARCZ LI (47/48)
IV LO kl.4a KIELCE
- Jacek GROSEL GP (6/48 konkurs główny) inż. bud.
WROCLAW
- Katarzyna JANECKA-STYRCZ GP (9/18: konk. równol.)
inż. chemik KIELCE
- Paweł TATARCZAK L2 (15/28, konkurs główny)
stud.Ir MISMaP WARSZAWA
- Rafał SROKA HC (5/30 konkurs główny)
stud. IVr UW R WROCLAW

(zawodnicy nr 4,7,8,15 i 16 startowali już w poprzednich finałach międzynarodowych w Paryżu, a trzech ostatni trzykrotnie: w latach 1993, 1994 i 1995).

Nowe możliwości współpracy z Monachium

W dniach 15 do 17 września przebywał w murach Politechniki Wrocławskiej JM Rektor Uniwersytetu Technicznego w Monachium, prof. Wolfgang A. Herrmann. Niemiecki gość odwiedził również Uniwersytet Wrocławski. Głównym punktem programu wizyty było podpisanie umowy o współpracy między Uniwersytetem Technicznym w Monachium i Politechniką Wrocławską.

Kontakty z monachijską uczelnią istniały już wcześniej i miały częściowo związek z programem TEMPUS. Rozwijała się współpraca, która z polskiej strony obejmowała Wydziały Mechaniczny i Elektroniki. Obecnie przystąpi do niej Wydział Chemii. Ze względu na szeroki charakter umowy można oczekiwać, że przystąpią do niej i inne wydziały.

Na zdjęciach widzimy obu rektorów podpisujących umowę, oraz grono osób bezpośrednio zaangażowanych w realizację umowy (na zdjęciu, od prawej: kierowniczka sekcji współpracy międzynarodowej mgr Krystyna Galińska, dziekan Wydz. Chemicznego prof. Henryk Górecki, JM Rektor prof. Andrzej Mulak, Prorektor ds. Nauczania prof. Lucjan Jacak, JM Rektor Uniwersytetu Technicznego w Monachium prof. Wolfgang A. Herrmann, dziekan Wydz. Elektroniki prof. Romuald Nowicki i dziekan Wydz. Mechanicznego prof. Jan Koch).

OFERTA

stypendialna z MEN na rok 1997/98

(dla pracowników i studentów)

Biuro Grantów Politechniki Wrocławskiej

informuje, że otrzymało

ofertę stypendialną z MEN na rok akademicki 1997/98

na studia częściowe, staże i misje naukowe, studia doktoranckie i staże habilitacyjne oraz wakacyjne kursy językowe.

Blizsza charakterystyka ofert znajduje się w Biurze Grantów (A-1, pok.146).

Zgłoszenia kandydatów powinny uwzględniać potrzeby kraju i zadania uczelni w dziedzinie badań oraz kształcenia i doskonalenia kadr naukowych.

W procesie kwalifikacji preferowani będą kandydaci, których wyjazd:

- wiązać się będzie z realizacją konkretnych zadań określonych w planach naukowych i badawczych pobytu;
- poparty zostanie opinią samodzielnego pracownika nauki (nie dotyczy profesorów);

a wniosek będzie zawierać:

- wykaz osiągnięć naukowych za ostatnie 3 lata;
- informację o ośrodku i potwierdzenie gotowości przyjęcia kandydata;
- potwierdzoną znajomość języka obcego;
- w odniesieniu do studentów średnią ocen i opinię dziekana wydziału.

Biuro pragnie poinformować, że wymagana jest biegła znajomość języków obcych:

• do Wielkiej Brytanii	- języka angielskiego,
• do Francji	- języka francuskiego,
• do Austrii i Niemiec	- języka niemieckiego,
• do Hiszpanii	- języka hiszpańskiego
• do innych krajów	- języków oficjalnych danego kraju.

Kandydat może ubiegać się wyłącznie o jeden wyjazd w danym roku.

Wypełniony „Kwestionariusz kandydata na wyjazd za granicę” wraz z załącznikami (wzór dostępny w Biurze Grantów) należy złożyć w Biurze Grantów u pani Agaty Szklińskiej.

Termin składania zgłoszeń w Biurze Grantów na wszystkie typy wyjazdów **upływa 20 listopada 1996 roku**, chyba że przy niektórych stypendiach terminy zostały określone inaczej.

Kandydaci wstępnie zakwalifikowani przez Komisję resortową (międzyresortową) będą przez Biuro Kształcenia Zagranicznego MEN proszeni o przygotowanie i dostarczenie dokumentacji wymaganej przez partnera zagranicznego.

Ostateczna akceptacja kandydata należy do partnera zagranicznego.

Studia częściowe, staże naukowe, studia doktoranckie, staże habilitacyjne oraz kursy językowe, o których mowa w niniejszym piśmie, realizowane będą w roku akademickim **1997-1998**, chyba że jest to określone inaczej.

Pragniemy poinformować Państwa, że

FRANCUSKIE PODYPLOMOWE
STUDIUM ZARZĄDZANIA SYSTEMAMI PRZEMYSŁOWYMI
- ECOLE FRANÇAISE DE GÉNIE DES SYSTEMES INDUSTRIELS

na Politechnice Wrocławskiej nadające francuski dyplom za-
twierdzony przez Konferencję Wielkich Szkół Francuskich

ECOLE CENTRALE PARIS
MASTERE SPÉCIALISÉ (M.S.)
GÉNIE DES SYSTEMES INDUSTRIELS

proceedzi rekrutację na rok akademicki 1996/97.

Od roku akademickiego 1994/95 Studium zostało objęte pro-
gramem TEMPUS JEP-07051/94 przyznany przez Komisję
Wspólnot Europejskich w Brukseli.

Studium prowadzone w języku francuskim przez profesorów oraz
specjalistów z przemysłu francuskiego, belgijskiego i hiszpań-
skiego kształci kadry w zarządzaniu systemami przemysłowymi
zgodnie ze standardami zachodnioeuropejskimi.

Równolegle prowadzona jest rekrutacja do POLSKO-FRAN-
CUSKIEGO STUDIUM ZARZĄDZANIA SYSTEMAMI
PRZEMYSŁOWYMI, którego program i metodologię naucza-
nia oparto o Studium francuskie. To Studium prowadzone jest w
języku polskim i jest głównie adresowane do kadry zarządzającej
przedsiębiorstwami i instytucjami.

Rozwija się również program wzajemnej promocji przemysłu
regionu Rhône-Alpes i Dolnego Śląska. W październiku tego roku
na Politechnice Wrocławskiej odbędzie się polsko-francuskie Fo-
rum, w ramach którego obejrzymy wystawę promocyjną regionu
Rhône-Alpes oraz liczne spotkania między przedstawicielami pol-
skich i francuskich przedsiębiorstw. Forum stanowi szansę dla
rodzimych przedsiębiorstw, które będą mogły zapoznać się z ofer-
tą francuską, a także spotkać się z wybranymi przez siebie firma-
mi (kontakt i tłumaczenie bezpłatne).

O wadze Forum świadczy, że w skład Komitetu Organizacyjne-
go pracującego pod przewodnictwem prof. Andrzeja WISZNIEW-
SKIEGO wchodzi następujące osoby:

Michel BARDET - Radca Gospodarczy i Handlowy Ambasady
Francji w Polsce

Yves BARELLI - Konsul Generalny Francji w Krakowie

Jacques de CHALENDAR - Prezes Fundacji Francja-Polska

Daniel CONTENAY - Ambasador Francji w Polsce

André KOBYLAŃSKI - Profesor w Ecole des Mines w Saint-
Etienne

Andrzej ŁOŚ - Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia

Charles MII.LON - Prezydent Rady Regionalnej Rhône-Alpes,
Minister Obrony Francji

Andrzej MULAŁ - Rektor Politechniki Wrocławskiej

Wojciech MYŚL.ECKI - Kierownik Francuskiego Podyplomo-
wego Studium Zarządzania Systemami Przemysłowymi na Poli-
technice Wrocławskiej

Daniel OLLIVIER - Radca Kulturalny, Naukowy i do Spraw
Kooperacji Technicznej Ambasady Francji w Polsce

Michel PASQUIER - Attaché Naukowy Ambasady Francji w
Polsce

Zbigniew SEBASTIAN - Prezes Dolnośląskiej Izby Gospodar-
czej

Stanisław SIEWIERSKI - Prezes KGHM „Polska Miedź” S.A.

Jerzy ŚWIĄTEK - Dziekan Wydziału Informatyki i Zarządza-
nia Politechniki Wrocławskiej

Zenon WYSŁOUCH - Dyrektor Delegatury Ministerstwa Prze-
kształceń Własnościowych we Wrocławiu

Janusz ZALESKI - Wojewoda Wrocławski

Bogdan ZDROJEWSKI - Prezydent Miasta Wrocławia

Mastere Spécialisé (M. S.)
en Génie des Systemes Industriels

**DWULETNIÉ FRANCUSKIE
STUDIUM PODYPLOMOWE**

na Politechnice Wrocławskiej
Wydział Informatyki i Zarządzania

OGŁASZA

UZUPEŁNIAJĄCY NABÓR

Termin do 1 października 1996 !

- Kandydatami na studia mogą być absolwenci lub studenci
roku dyplomowego studiów magisterskich dowolnego kierun-
ku (preferowani są inżynierowie i ekonomiści).

- Wymagana jest podstawowa znajomość języka francuskiego.

- Program opracowany w Ecole Centrale Paris jest realizowa-
ny przez specjalistów przemysłu europejskiego i profesorów re-
nomowanych uczelni francuskich.

- Studia zasadnicze trwają 2 semestry i są poprzedzone 7-mie-
sięcznym kursem języka francuskiego.

- Absolwenci Studium otrzymują dyplom „Mastere Spécialisé”
(M.S.) Ecoles Centrales Paris i Lyon oraz Ecole des Mines de
Saint

Organizowane jest również

**PODYPLOMOWE
STUDIUM ZARZĄDZANIA
SYSTEMAMI PRZEMYSŁOWYMI**

dla osób posiadających dyplom magisterski
lub dyplom inżynierski i 5 lat stażu pracy.

Studium trwa 3 semestry, zajęcia rozpoczynają się w paździer-
niku i są prowadzone w trybie weekendowym. Studium działa
w oparciu o program i doświadczenia pedagogiczne Francuskiego
Studium Ecole Française de Génie des Systemes Industriels
działającego od 1991 r.

Program Studium obejmuje 400 godzin zajęć zorganizowa-
nych (I i II semestr) oraz misję przemysłową, w trakcie której
przygotowuje się pracę dyplomową (III semestr). Dla studen-
tów nie znających zachodniego języka kongresowego przewi-
dziany jest obowiązkowy intensywny kurs języka francuskiego
(II i III semestr), który dla pozostałych osób jest dobrowolny.

Absolwenci Studium otrzymują dyplom studiów podyplomo-
wych PWr w zarządzaniu systemami przemysłowymi, nostryfi-
kowany w krajach Unii Europejskiej wraz z certyfikacją pro-
gramu przez Conferences Française des Grandes Ecoles (Kon-
ferencję Wielkich Szkół Francuskich).

**Studium jest objęte programem Unii Europejskiej TEM-
PUS-PHARE JEP-07051-94.**

Koszt Studium wynosi: I i II semestr po 950 zł, III semestr 500
zł.

Termin składania podań do 1 października 1996 !

Informacja

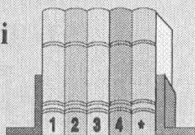
oraz pobieranie i składanie formularzy zgłoszeń na studia:

**Szkoła Francuska – Politechnika Wrocławska
pl. Grunwaldzki 7, budynek D-5, pok. 20
tel. 320-22-48 lub fax: 22-92-92**

KSIAŻKI, które polecamy ...

**Politechnika Wroclawska.
Profesorowie i doktorzy habilitowani**

**Professors
of the Technical University
of Wrocław**

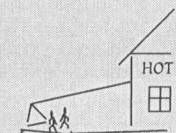
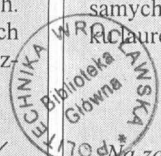
**Oficina Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej
Wrocław 1996**

Książka, którą przedstawiamy, odpowiada zapewne na zapotrzebowanie środowiska akademickiego. Profesor Wojciech Majewski, Prorektor ds. Nauki, tak mówi we wstępie o przeznaczeniu publikacji:

Rozwój szkolnictwa wyższego w nowych warunkach społeczno-politycznych zmierza do optymalizacji wykorzystania kadry naukowej oraz jej rozwoju zgodnie z potrzebami kraju i regionu. Informator „Politechnika Wroclawska. Profesorowie i doktorzy habilitowani” powinien umożliwić efektywniejsze działania w zakresie organizacji i finansowania badań naukowych. Może być on też przydatny do kreowania polityki kadrowej, rozwoju nowych kierunków i dyscyplin naukowych oraz zamierzeń w sferze kształcenia i edukacji.

Coraz szerzej rozwijająca się współpraca z zagranicą i wynikające stąd możliwości jej intensyfikacji również uzasadniają potrzebę takiego informatora, zwłaszcza że uczeni z zagranicy poszukują partnerów do projektów i programów badawczych dobieranych na zasadzie zbieżności zainteresowań naukowych.

Mam nadzieję, że dwujęzyczna edycja informatora o uczonych skupionych na Politechnice Wrocławskiej przyczyni się do rozwoju bliskich kontaktów naukowych w kraju i za granicą.

– Rzeczywiście do plaży nie jest dalej niż 100 m ...

Troje ...

cd ze str. 5

Wojciech Czerwiński, laureat I nagrody w kategorii C1 otrzymał 24-tomową Encyclopaedia Universalis, a Leszek Jurkowski – zdobywca I miejsca w kategorii CM w konkursie równoległym otrzymał 2 cenne albumy. Zdobywcy piątego miejsca – Małgorzata Baniś w kat.C1 i Rafał Sroka w kat.HC otrzymali wysokiej klasy kalkulatory firmy Hewlett-Packard, a pozostali zawodnicy kalkulatory i książki jako nagrody pocieszenia. Niestety i w tym roku nie było komputerów na nagrody dla najlepszych finalistów, co rozczarowało wielu laureatów.

Podczas ceremonii rozdania dyplomów i nagród organizatorzy finału podkreślili wysoki poziom zawodników z Belgii, Polski i Szwajcarii, którzy zdobyli m.in. pierwsze miejsca w kategoriach CM (konkurs główny), C1, C2, L1 i L2 podczas gdy Francuzi, mimo liczebnej przewagi, musieli się zadowolić pierwszymi miejscami w kategoriach GP i NC. Sukcesy Belgów i Szwajcarów można wytłumaczyć nie tylko dobrym przygotowaniem zawodników, lecz również liczebnością ich reprezentacji wynoszącą 32 i 40 osób. Drużynowo zwyciężyli Belgowie, Polacy musieli zadowolić się czwartą lokatą.

Tegoroczny finał miał piękną oprawę w supernowoczesnym gmachu Uniwersytetu Leonardo da Vinci, gdzie zawodnicy i osoby towarzyszące mogli podziwiać infrastrukturę uczelni XXI wieku oraz korzystać z niespotykanych w Polsce urządzeń i udogodnień.

Organizatorzy finału zaprosili 31 sierpnia br. przed ogłoszeniem wyników, wszystkich uczestników na cocktail oraz uruchomili kilka stoisk z książkami i czasopismami, gdzie można było nabyć po słownych cenach różne wydawnictwa z zakresu matematyki rekreacyjnej.

Należy dodać na zakończenie, że wyjazd na finał paryski polskiej reprezentacji w 16-osobowym składzie nie byłby możliwy, gdyby nie skromny sponsoring Ambasady Francji w Warszawie, Agencji MILG-MEDIA we Wrocławiu, Banku Rozwoju Eksportu 0/Wrocław, Fundacji Rozwoju Matematyki Polskiej oraz dopłaty samych zawodników, dość wysokiej, rzędu 300-400zł w przypadku laureatów II i III nagrody w finale krajowym.

— / Dr Rościław Rabczuk
Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Konkursu

Na zakończenie przytaczamy treść dwóch zadań z finału paryskiego, odpowiednio dla kategorii C1 oraz dla pozostałych wyższych kategorii:

1. Rok 1996 jest stowarzyszony z kwadratem, ponieważ suma jego cyfr jest kwadratem liczby całkowitej ($1+9+9+6=25$). Ile lat stowarzyszonych z kwadratem występuje jeszcze w całym XX wieku?

2. Mistrz Fibonacciego dał kowalowi następujące zadanie: „Oto dziesięć kawałków łańcucha; dwa pojedyncze ogniwa oraz 8 kawałków złożonych odpowiednio z 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34 i 55 ogniwi. Wykonaj pewną liczbę łańcuchów o tej samej długości nie zapiętych w pętle”. Kowal na otwarciu i zamknięciu jednego ogniwa potrzebuje 1 minuty. Czasu zużytego na inne czynności nie bierze się pod uwagę. Podaj najkrótszy czas, w jakim kowal może wykonać polecenie mistrza Fibonacciego.

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Politechnika Wroclawska

Wybrzeże Wyspiańskiego 27

50-370 Wrocław

Redaktor Naczelny: dr inż. Maria Kiszka
Redakcja: bud. D-5, pok. 22, tel. 20 22 89
e-mail: pryzmat@ite.ite.pwr.wroc.pl

Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWR

Nakład 1500 egz.

Pismo wsparte dotacją KBN